

ΠεΔελόΓα

Πόσο
Νεαρό-Κορίτσι
Είσαι?

Αυτό που βλέπουμε, δεν είναι αυτό που βλέπουμε, είναι αυτό που είμαστε

Φ.Πεσόα

πως αντιλαμβανόμαστε κάτι ?

Αντιλαμβανόμαστε κάτι προσεγγίζοντας το. Πως προσεγγίζουμε κάτι? Το προσεγγίζουμε από κάθε κατεύθυνση. Το προσεγγίζουμε χρησιμοποιώντας τα μάτια μας, τα αυτιά μας, τις μύτες μας, τη νόηση μας, τις φαντασίες μας.

Το προσεγγίζουμε με σιωπή.

Το προσεγγίζουμε με παιδικότητα. Χρησιμοποιούμε τον πόνο ή την αμηχανία. Χρησιμοποιούμε την ιστορία.

Ακολουθούμε ένα ασφαλές μονοπάτι ή ένα επικίνδυνο.

Ανακαλύπτουμε την προσέγγιση μας και την ακολουθούμε.

Πως μπορούμε λοιπόν, να αντιληφθούμε τη βροχή ?

Μπορούμε να την αντιληφθούμε όπως ένας επιστήμονας, μελετώντας τις κλιματικές συνθήκες και μαθαίνοντας τα λατινικά ονόματα των σύννεφων. Ή μπορούμε να αντιληφθούμε την βροχή κοιτώντας αυτήν και τον τρόπο που πέφτει -ευθεία κάτω ή διαγωνίως ή δαρμένη από τον άνεμο. Είναι ένα ελαφρύ ψιλόβροχο ή είναι μόνο ομίχλη και μόλις που βρέχει? Είναι το είδος εκείνο που πέφτει, ενώ ο ήλιος λάμπει λίγο κάτω στον δρόμο;

Μπορούμε να καταλάβουμε τη βροχή εξετάζοντας τις επιδράσεις της- στα φυτά, στους ανθρώπους, στις πόλεις. Ή μπορούμε να κάνουμε μία λίστα των ήχων που κάνει στο γυαλί, στο νερό, στην πέτρα, στο μέταλλο. Θα μπορούσαμε ακόμη να μελετήσουμε τη διάθεση που προκαλεί πριν ξεινήσει και αφού τελειώσει. Δεν θα μπορούσαμε να το δούμε αυτό ευθέως αλλά μάλλον μέσω του τι μας θυμίζει-παιδική ηλικία, βία, έρωτα, δάκρυα.

Ο τρόπος που ανακαλύπτουμε και εξερευνούμε γίνεται όλο και πιο προσωπικός, πνευματικός και δημιουργικός, όχι για να προσφέρουμε μια ευρεία ανάλυση της βροχής αλλά μια μοναδική προσέγγιση σε αυτήν.

Οι προσεγγίσεις μας για την βροχή αυξάνονται, αυξάνεται επίσης η κατανόηση μας για τις εύθραυστες ποιότητες της ζωής.

Και καθώς οι τρόποι κατανόησης της βροχής πολλαπλασιάζονται, έτσι και εμείς επίσης θα αρχίσουμε να βλέπουμε την παρουσία της βροχής, ακόμη και στα πιο στεγνά θέματα. Θα συνειδητοποιήσουμε ότι σκοπός μας από την αρχή ήταν να καταλάβουμε ότι πάντοτε βρέχει.

The Example of Rain

39 microlectures in proximity of performance Matthew Goulsh

φωτ.Κώστας Μπαλάφας, *Οι γυναίκες των Αλυκών*

Πεδελόγα πρόκειται για ένα ύφασμα ή και περισσότερα (συνήθως 5 πολύχρωμα) που είναι διπλωμένα έτσι που να σχηματίζουν ένα δαχτυλίδι. Έχει ύψος 5 εκ. η εσωτερική διάμετρος είναι 6 εκ. και η εξωτερική 16,5 εκ. Τοποθετείται μεταξύ του φορτίου και του κεφαλιού σαν μαξιλάρι και βοηθάει στην ισορρόπηση βαριών φορτίων. Ιστορικά στη Γένεση στο πρώτο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, συναντάμε το περιστατικό, που όταν ο αρχιαρτοποιός είδε ότι ο Ιωσήφ είχε δώσει καλή ερμηνεία, του είπε: «Είδα και εγώ ένα όνειρο: Υπήρχαν τρία καλάθια με άσπρο ψωμί πάνω στο κεφάλι μου, και στο επάνω καλάθι υπήρχαν κάθε είδους αρτοσκευάσματα για τον Φαραώ, και κάποια πουλιά τα έτρωγαν από το καλάθι πάνω από το κεφάλι μου». Ο Λουκιανός (περ. 120 - 180/192 μ.Χ.) στο Περί ορχήσεως κάνει λόγο

για καρτώτικο χορό, που χόρευαν οι κόρες από τις Καρυές, προς τιμήν της θεάς Αρτεμης με κομψές κινήσεις και κάνιστρα στο κεφάλι, σκοπός τους ήταν να πέσει όσο το δυνατόν λιγότερο νερό.

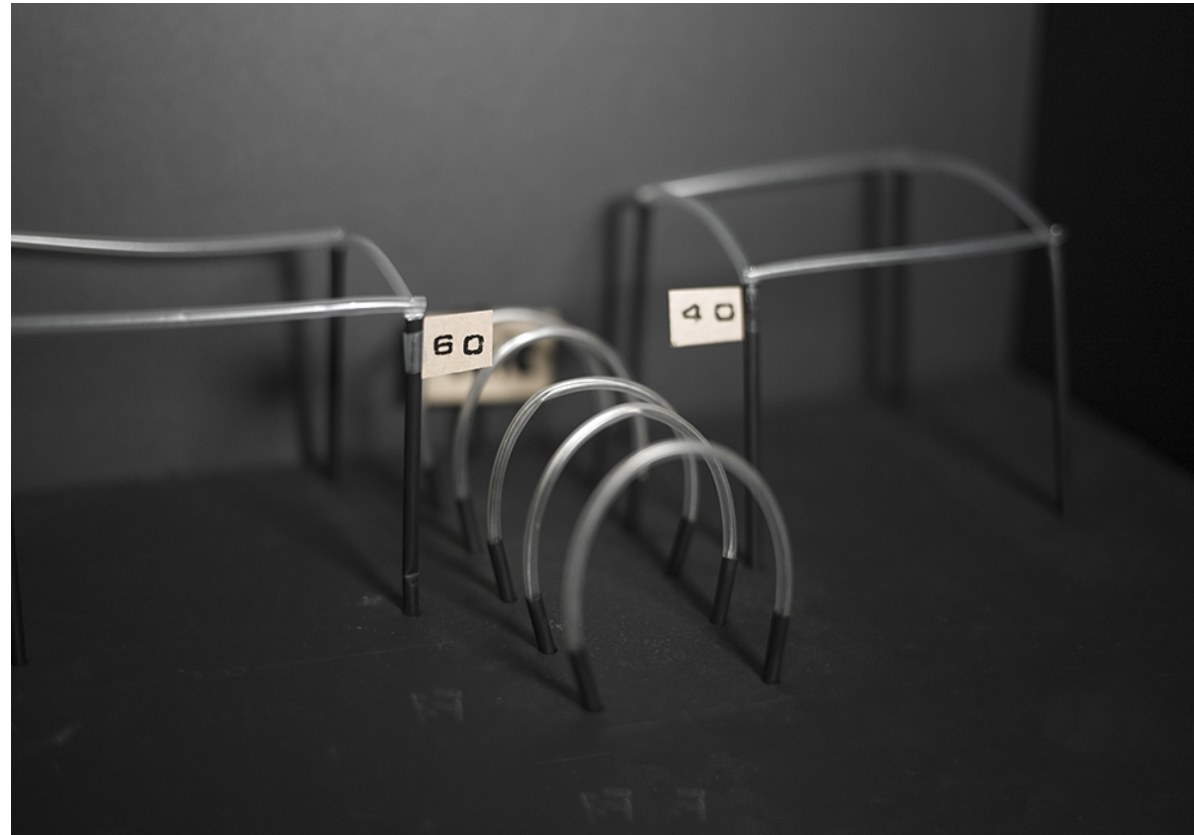
Αποκλειστικά γυναικεία καθήκοντα ήταν σε πολλά χωριά μέχρι τις τελευταίες περίπου δεκαετίες του 20ου αιώνα που υπήρχε λειψυδρία η μετέφερα νερού αλλά και βαριών αντικειμένων σε κάνιστρα, στηριζόμενα στην πεδελόγα, επιτυγχάνοντας την ισορροπία με το σώμα τους. Οι σιωπηλές αυτές γυναίκες ακόμα και σε προχωρημένη ηλικία ο σκελετός τους παρέμενε περήφανος σαν της χορεύτριας. Όπως η Πεδελόγα ήταν η βάση για την αντοχή του φορτίου έτσι και αυτή η εγκατάσταση “ΠεΔελόΓα, πόσο Νεαρό-Κορίτσι είσαι;” έχει σκοπό να λειτουργήσει ως βάση για τα φορτία της εποχής μας, για όλα τα φύλα, δεν καλεί τον κόσμο να δει και να θαυμάσει, αλλά να λάβει υπόψιν του τα όσα λέει .

Το Νεαρό-Κορίτσι, όπως το παρουσιάζουν οι Τίγγυν στο βιβλίο Preliminary Materials for a Theory of the Young-Girl [Προκαταρκτικά Υλικά για μια Θεωρία του Νεαρού-Κοριτσιού] πρόκειται για ένα αμφιλεγόμενο έργο της αντικαπιταλιστικής φιλοσοφίας που έχει προσελκύσει μουσικούς, θεατρικούς συγγραφείς, φεμινίστριες, θεωρητικούς και ακτιβιστές. Για πρώτη φορά δημοσιεύτηκε στη Γαλλία το 1999. Περισσότερα από είκοσι χρόνια μετά τη δημοσίευσή του δεν δείχνει σημάδια αποδυνάμωσης. (βλέπε θεωρητική)

Εγκατάσταση

μακέτα

Στην εγνατάσταση αυτή, η έννοια της φιλικότητας δεν είναι απαραίτητο ζητούμενο στην επικοινωνία με το καλλιτεχνικό έργο, απουσιάζει σιοπίμως, υπηρετώντας την υπόσταση του καλλιτεχνικού έργου, δεν αποκαλύπτει άμεσα τις ιδέες του, αλλά καλεί τον επισκέπτη να τις ανακαλύψει σταδιακά, πρόκειται για μια διαδικασία μύησης.

Η δομή του έργου αποκαλύπτεται από την τέχνη του κώδικα (code art) το είδος καλλιτεχνικού πειραματισμού κατά το οποίο ο ίδιος ο προγραμματιστικός κώδικας είναι το έργο.

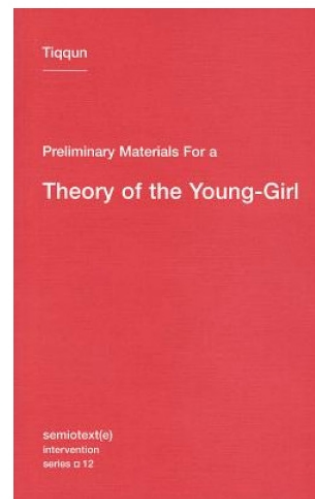
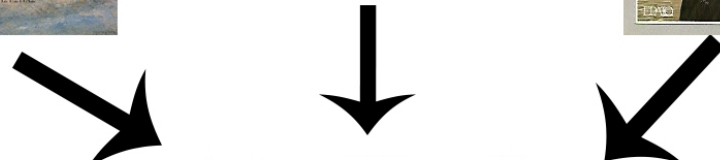
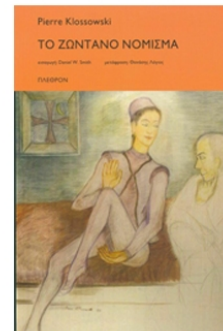
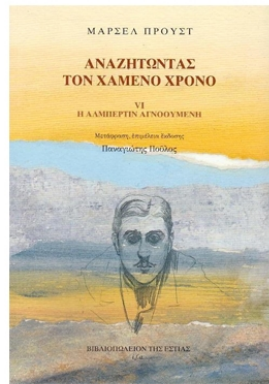
Για να εξετάσουμε την περίπτωση της επικοινωνίας ανθρώπου- ψηφιακού έργου, θα βασιστούμε κατ' αρχήν στην ουσία του ίδιου του ψηφιακού έργου ως ενός σύνθετου συστήματος επικοινωνίας-προσωπικής εκδοχής του, μέσα από μια διαδικασία διαλόγου.

Το κοινό αναλαμβάνει έναν ενεργητικό ρόλο ο οποίος συμπεριλαμβάνει νοητικές και σωματικές λειτουργίες, σε συνδυασμό με χρήση ενδιάμεσων τεχνολογικών μηχανισμών, καθώς και μια άλλη διαλογική σχέση με το έργο, αφού εν μέρει, επιδρά στην τελική του μορφή, ο κόσμος ορίζει το έργο το οποίο ο ίδιος θα βιώσει. Η αρχική όψη του έργου είναι μια αφίδα είναι η πρώτη εικόνα που αντικρίζει το κοινό, η οποία ουσιαστικά χωρίζει τον κόσμο του έργου από τον έξω κόσμο, αν παρατηρήσει κάποιος την αφίδα, θα ανακαλύψει δύο κουμπιά στο ύψος του χεριού, είναι η πρώτη διάδραση, εδώ το κοινό καλείται να επιλέξει ένα από τα δυο κουμπιά, οι αφίδες είναι 5, όσες και οι αισθήσεις μας, αναλόγως το τι επιθυμεί έχει να διαλέξει ανάμεσα σε χρωμάτα αντικείμενα και άχρηστα που ενεργοποιούν τις αισθήσεις, αφού ολοκληρωθεί η διαδικασία βγαίνει το ποσοστό για το Πόσο Νεαρό-Κορίτσι είσαι ? Και αναλόγως το αποτέλεσμα ένα βέλος σου δείχνει προς τα που θα κατευθύνσεις Ο κόσμος καλείται να μπει στην αίθουσα Α ή στην αίθουσα Β για να δει τα βίντεο.

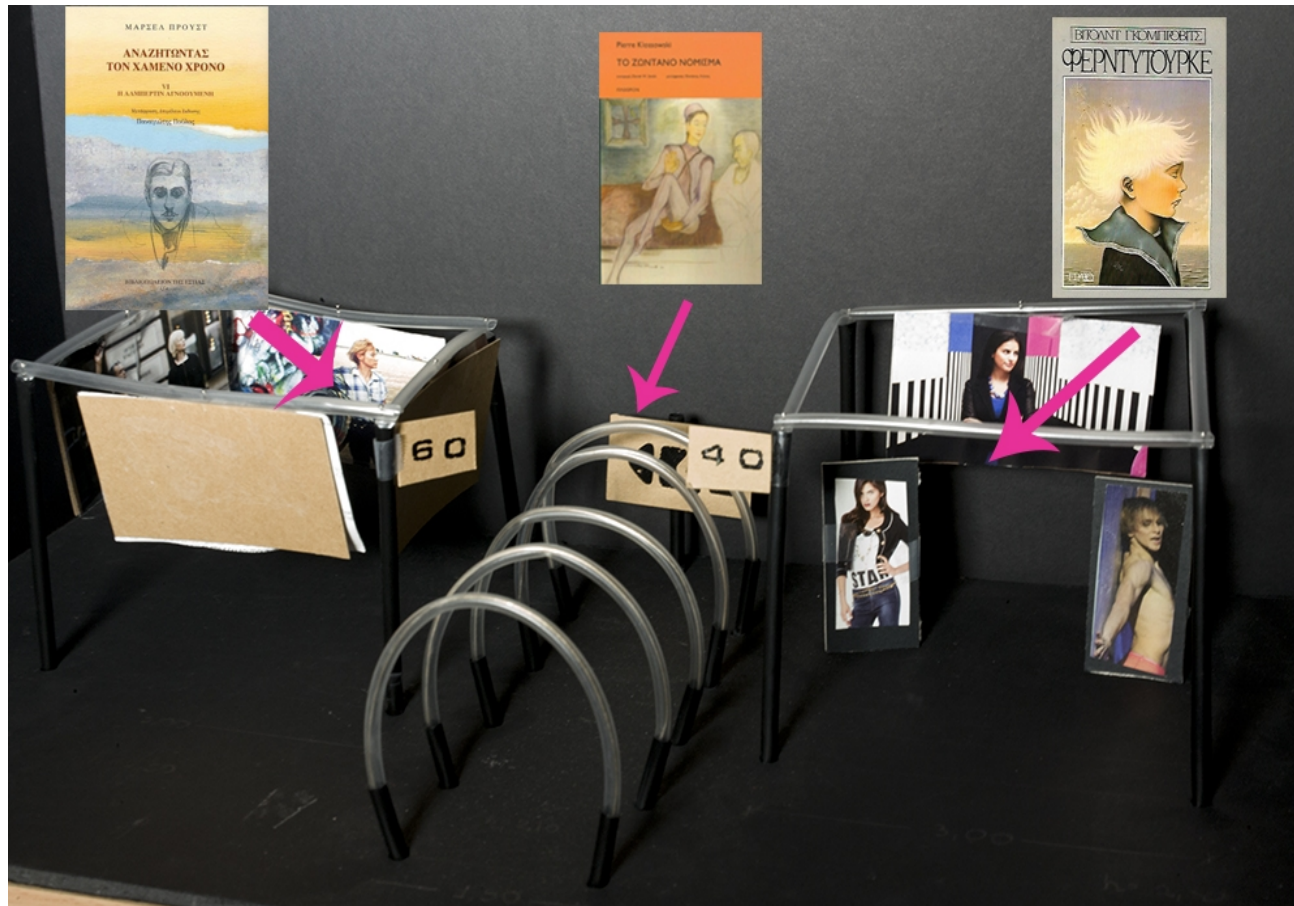
Η φιγούρα του νεαρού κοριτσιού είναι μια μηχανή για τη δημιουργία παραλλαγών σε όλη την εικαστική τέχνη, το θέατρο, τη δημιουργική γραφή και την πολιτιστική κριτική.

Το Νεαρό-Κορίτσι είναι το συνολικό προϊόν της καταναλωτικής κοινωνίας και πρότυπο πολίτη. Γεμάτο με τη γλώσσα των γαλλικών γυναικείων περιοδικών, με τις ρίζες του στη φιγούρα της Αλμπέρτιν του Προυστ (1925) και στη διασκεδαστική δυστυχία του (εφηβικού) ρομαντισμού στο Φερντυντούρκε (1935) του Βίτολντ Γκομπρόβιτς και ενημερωμένο από την έννοια του «ζωντανού νομίσματος» (1970) και της λιβιδικής οικονομίας του Πιερ Κλοσσοφσκι, διαγιγνώσκει και κάνει ορατό ένα φαινόμενο που είναι τόσο πανταχού παρόν.

Θεμέλια για την εγκατάσταση ήταν αυτά τα τρία βιβλία : το ζωντανό νόμισμα βρίσκεται στα διαδραστικά έργα, μια ιστορία με στοιχεία από το Φερντυντούρκε είναι στο δωμάτιο Α και η ιστορία της Αλμπέρτιν βρίσκεται στο Β δωμάτιο .

Ζωντανό Νόμισμα

Ο Κλοσσοφσκι πιστεύει ότι οι δαίμονες που επικαλείται ο καλλιτέχνης δεν είναι τίποτε άλλο από τις υποστάσεις των ενορμητικών δυνάμεων και των φαντασιώσεων που κατέχουν τον καλλιτέχνη. Ο θεατής και ο καλλιτέχνης δεν ερμηνεύουν το έργο με τον ίδιο τρόπο: οι εμμονές του καλλιτέχνη δεν συμπίπτουν ποτέ με την χαρά ή την αγωνία του θεατή. Οι προσομοιώσεις των δαιμόνων συνεπάγονται μία ρευστοποίηση της αρχής της ταυτότητας: πίσω από κάθε προσομοιωμένη μάσκα βρίσκεται, όχι ένα πρόσωπο, αλλά μόνο μία άλλη προσομοίωση, μια άλλη μάσκα και μια άλλη μάσκα πίσω από αυτήν τη μάσκα.

Τοποθετεί την ιδέα του ομοιώματος στο εσωτερικό μιας ευρύτερης θεωρίας των κατασκευασμένων αντικειμένων. Αυτό που έφερε στο προσκήνιο το βιομηχανικό καθεστώς είναι η διάκριση μεταξύ αντικειμένων που κατασκευάζονται για να συντηρήσουν την ανθρώπινη ύπαρξη-χρειώδη αντικείμενα ή αντικείμενα χρήσης- και αντικειμένων που παράγονται από την τέχνη- ομοιώματα, τα οποία είναι άχρηστα για την επιβίωση και οικονομικά στείρα. Αυτή η διάκριση βασίζεται εν μέρει, στη θέση του διάσημου άρθρου του Βάλτερ Μπένγιαμιν, 'Το έργο τέχνης στην εποχή της δυνατότητας τεχνικής αναπαραγωγής του, το οποίο ο Κλοσσοφσκι είχε μεταφράσει στα γαλλικά το 1936. Αρχικά ακόμα και τα αντικείμενα χρήσης ήταν αδιαχώριστα από το έθιμο ή το τελετουργικό : η έμπνευση για την κατασκευή αντικειμένων προήλθε αρχικά από τους θεούς κατά την παραγωγή ειδώλων, τα οποία ήταν ποιοτικά και μοναδικά. Με την επέλαση των τεχνολογιών αναπαραγωγής, ωστόσο, ο Μπένγιαμιν υποστήριξε ότι το κατασκευασμένο αντικείμενο έχασε την αύρα που κάποτε είχε ως ομοίωμα και αντιθέτως έγινε ένα αναπαραγωγίμο και ανταλλάξιμο χρειώδες αντικείμενο.

Ο Κλοσσοφσκι υποστηρίζει ότι η διάκριση χρήσιμο/άχρηστο είναι ανεπαρκής : υπάρχουν τόσα πολλά άχρηστα απόβλητα στην παραγωγή χρειωδών αντικειμένων όση και η χρησιμότητα που υπάρχει στο ομοίωμα, που είναι ένας λόγος για τον οποίο ο Κλοσσοφσκι απορρίπτει σθεναρά τη νεωτερική έννοια της ανεκτίμητης φύσης της τέχνης, και της καθαρής τέχνης ειδικότερα. Το ζωντανό νόμισμα διατυπώνει μια μακράν πιο πρωτότυπη θέση, η διάκριση μεταξύ ευγενούς ομοιώματος και ποταπού χρειώδους αντικειμένου μπορεί να γίνει κατανοητή μόνο μέσω της ανάλυσης του φαινομένου της διαστροφής.

Τόσο τα χρειώδη αντικείμενα όσο και τα ομοιώματα κατάγονται, λοιπόν, από φαντασιώσεις, οι οποίες είναι εξίσου παραγωγικές για τον Κλοσσοφσκι, όπως ήταν η εργατική δύναμη για τον Μαρξ. Όπως κάθε άτομο παγιδεύεται σε δυο διασταυρούμενα κυκλώματα αντικειμένων, έτσι ακριβώς κάθε άτομο αντιμετωπίζει ένα αδιάκοπο δίλημμα μεταξύ δυο τύπων διαστροφών : είτε εσωτερική διαστρόφη- διάλυση της ενότητας, είτε εσωτερική επιβεβαίωση της ενότητας- εξωτερική διαστρόφη.

Όλα τα παραπάνω ήταν θεωρητικά, στην πράξη η μέθοδος του Κλοντ Σάνον και της Sadie Plant ερμηνεύουν την διαδικασία της διάδρασης, Όλα τα προβλήματα μπορούν να λυθούν με τη χρήση μόλις δύο συμβόλων, του 1 και του 0. Οι φεμινίστριες καλλιτέχνες και θεωρητικοί στις αρχές της δεκαετίας του 1990 άρχισαν να σκέφτονται το μηδέν ως μια θετική ευκαιρία αντί για το αρνητικό αντίθετο του on. Αντί να βλέπουμε το δυαδικό ως αντίθετο – ενεργοποίηση/απενεργοποίηση, 0/1 έγινε πρόσκληση για εξερεύνηση, επινόηση, για έναν χώρο με νέες ιδέες που θα μπορούσε να ανατρέψει την πατριαρχική φύση του δυαδικού.

Η Sadie Plant στο βιβλίο της Zeroes and Ones [Μηδενικά και μονάδες] αναζητά την ενδυνάμωση στον αριθμό μηδέν, ο οποίος υποστηρίζει ότι δεν θα πρέπει να αντιπροσωπεύει πλέον το αδιανόητο κενό (του θηλυκού) σε αντιδιαστολή με την ενότητα του (αρσενικού) αριθμού ένα. «Υπάρχει μια καθοριστική μετατόπιση στη σχέση γυναίκας-μηχανής επειδή υπάρχει μια μετατόπιση στην ίδια τη φύση των μηχανών. Τα μηδέν έχουν πλέον έναν τόπο που αντικαθιστά τη φαλλική τάξη των ένα» όπως γράφει η Wajcman παραφράζοντας την Plant.

(Δωμάτιο Α) φιγούρα από τη 16χρονη Ζούτα του Φερντντούριε (Το Περισσότερο Νεαρό-Κορίτσι)

Γνωρίζεις πώς έκαναν σεξ οι δεινόσαυροι ?? ήξερες ότι τα γουρούνια είναι σεξουαλικά ώριμα όταν το βάρος των όρχεών τους φθάσει τα 50 gr. Η Anthi Lexar είναι διάσημη Tik-Toker , δημιουργεί βίντεο για το πως κάνουν σεξ τα ζώα. Όταν χωρίς τη θέληση της ανεβαίνουν προσωπικές της στιγμές στο διαδίκτυο αναγνωρίζει ότι οι άνθρωποι έχουν τις πιο ζώδες συμπεριφορές.

Πρόκειται για 3καναλι βιντεο-προβολή, χρήση ακουστικών (2) 2 οθόνες με κατακόρυφο προσανατολισμό ,όπως η οθόνη του κινητού μας , και μια οριζόντια . Περιορισμός μέχρι 2 άτομα μέσα στο δωμάτιο , υπάρχει είσοδος και έξοδος

[Private video on Vimeo](#)

pass : pedeloga_02

(Δωμάτιο Β) φιγούρα της Αλμπέρτιν του Προυστ (λίγοτερο Νεαρό-Κορίτσι)

Η Xrisi Xrysa είναι YouTuber που συνήθως τα βίντεο της φτάνουν τις 150.000 προβολές. Το περιεχόμενο τους κυρίως χιουμοριστικό, σήμερα μετά από καιρό, ανέβασε ένα διαφορετικό βίντεο με θέμα: “Πώς να ξεπεράσεις τον πρώην” Αρχικά οι συμβουλές που μας δίνει την κάνουν να φαίνεται εντελώς αντιπαθητική μετά όμως μας κερδίζει με την τελευταία πολύτιμη συμβουλή της. Μέσα σε 9 λεπτά έφτασε τις 224.000 προβολές, η Χρύσα είναι ευτυχισμένη και ο λόγος δεν είναι η επιτυχία του βίντεο της.

Πρόκειται για 4καναλι βιντεο-προβολή ,χρήση ακουστικών (2) το κοινό πρέπει να στρέψει το βλέμμα του, και ενδεχομένως το σώμα του, πρόκειται για άμεση συμμετοχή του κοινού στο έργο. Περιορισμός μέχρι 2 άτομα μέσα στο δωμάτιο, υπάρχει είσοδος και έξοδος.

[Private video on Vimeo](#)

pass : pedeloga_01

